

LÀM GÌ CÓ "CHẾT"

Thật ra không hề có cái gọi là Chết, bạn có tin không?

Giả dụ, khi bạn thay một chiếc áo mới thì chiếc áo vừa được thay ra, bạn có nói rằng chiếc áo kia đã.. "chết " không? (* __ *)

Cùng thế ấy, khi " chiếc áo thân thể " đã không còn dùng được, Nghiệp thức của chúng ta lại đi tìm một chiếc áo mới để mặc vào. Một người khi sinh tiền tạo nhiều thiện nghiệp, tức là người có Phước, cái tự do của người có Phước là có quyền lựa chọn những gì mình thích .Vi' như một người có tiền bạc rủng rỉnh trong túi, khi đi shopping vào một tiệm quần áo, người đó có thể mua hàng hiệu, mua những cái áo đắt tiền, còn một người khi sinh tiền không làm lấy một điều thiện mà còn tạo nhiều ác hạnh, khi chiếc " áo làm Người " đã rách, người ấy như một người nghèo, trên thân đầy các ung nhọt lở loét (ác nghiệp đeo mang), trong túi không còn lấy một xu, cái ăn còn không có, huống là sắm cho mình những chiếc áo đẹp. Cảnh giới Ngạ quỷ, Súc sinh, Địa Ngục, dụ cho những người đã hết tiền (thiếu Phước) để mua áo mới, đành phải khoát lấy những manh áo lam than.

Vì vậy, sự "thay áo" không phải là hoàn toàn mất hẳn, nên làm gì có cái gọi là Chết, nói rõ hơn, chỉ là sự CHUYỂN ĐỔI CẢNH GIỚI, chuyển đổi môi trường, hoàn cảnh sống theo Phước, Nghiệp của mình đã tạo . Hiểu được thế, bạn có thể " để dành tiền " bằng cách tu tập, hành thiện để có tiền (có Phước) tái sanh vào nhân cảnh. Và hiểu được điều này bạn cũng thoát ly được nỗi sợ, nỗi ám ảnh lớn lao của kiếp người, đó là cái Chết.

Bát Nhã Tâm Kinh có câu : " Nãi chí vô lão tử diệt vô lão tử tận ", (cho đến không có già chết, không có cái hết già chết). Già, Chết chỉ là chuyện của chiếc áo hiện tượng còn bản Thể thì không, hoàn toàn không .

Đến, đi, sinh, diệt trò chơi!

" 'Bừng con mắt mộng " thành thời sống nhàn...